

A+

295

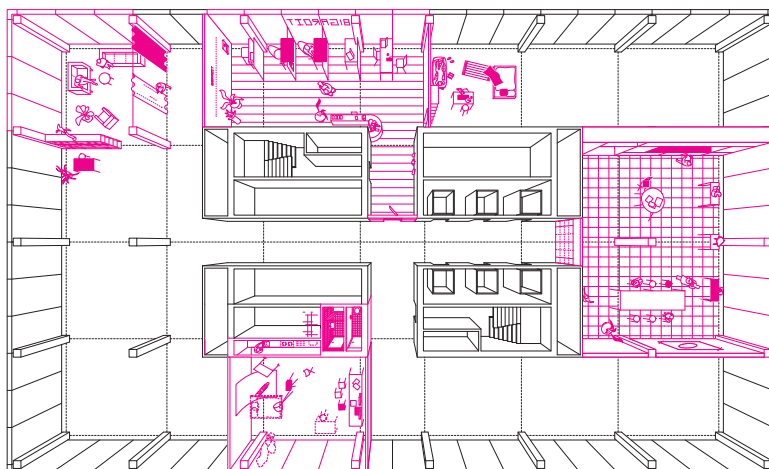
April - Mei 2022

Reimagining the Office

Projecten van 51N4E - l'AUC - Jaspers-Eyers, Chancel - Frick Cloupet, Hub, Maniera, Matador, Meta - Souto de Moura, Denys - Steen, Studio Farris, Specimen + interview Bernardo Bader

	5	Edito	<i>Lisa De Visscher</i>
Opinie	7	Moeten we nog nieuwe kantoren bouwen? ^[voor]	<i>Stéphane Sonnevill</i>
	8	Moeten we nog nieuwe kantoren bouwen? ^[tegen]	<i>Marion Alecian</i>
Uitgelicht	10	BC Architects	<i>Arnaud De Sutter</i>
	15	Fluctuations	<i>Cécile Vandernoot</i>
	16	Thomas Demand	<i>Mathieu Berteloot en Véronique Patteeuw</i>
Recente projecten	20	Specimen , Co-housing, Saint-Servais	<i>Élodie Degavre</i>
	26	Meta – Souto de Moura , Meeting & Convention Centre, Brugge	<i>Hera Van Sande</i>
	32	Chancel – Frick-Cloupet , Théâtre Océan Nord, Schaarbeek	<i>Léone Drapeaud</i>
Reimagining the Office	36	Maniera , Silversquare, Brussel	<i>Mathias Bouet</i>
	44	Matador , Toit & Moi, Ghlin	<i>François Gena</i>
	50	De toekomst van het kantoorgebouw	<i>Pieter T'Jonck</i>
	56	Typologisch onderzoek aan de hand van kantoorvloeren	
	64	51N4E – Jaspers-Eyers – l'Auc , Zin (WTC 2023), Brussel	<i>Sven Sterken</i>
	70	Hub , Hoofdkantoor Stedelijk Onderwijs, Antwerpen	<i>Bart Tritsmans</i>
	76	Anton Hendrik Denys – Steen , AEtelier, Heverlee	<i>Eline Dehullu</i>
	80	Wat na het kantoor?	<i>Kristiaan Borret</i>
	86	Studio Farris , BP Building, Antwerpen	<i>Bart Tritsmans</i>
Interview	90	Bernardo Bader	<i>Lisa De Visscher</i>
Wedstrijd	96	Athénée royal Léonardo da Vinci, Anderlecht	<i>Daniel Delgoffe</i>
Product news	102	<i>Viviane Eeman</i>	
Student	110	UAntwerpen: High-Rise and Retrofitting	<i>Lisa De Visscher</i>
	114	EAP Euregionale Prijs voor Architectuur 2021	<i>Eline Dehullu</i>
	117	KU Leuven: Existenz 2022	<i>Eline Dehullu</i>
Portret	119	Pigeon Ochej	<i>Lisa De Visscher</i>
	120	Komaan	<i>Eline Dehullu</i>
Revisited	123	Valentin Vaerwyck	<i>Marc Dubois</i>

Kristiaan Borret

has been the Bouwmeester Maître Architecte of the Brussels-Capital Region since 2015. From 2006 to 2014 he was the Bouwmeester of the City of Antwerp. Since 2017 he has been the Supervisor of Oostenburg for the City of Amsterdam. He has been a visiting professor of urban design at Ghent University since 2005.

Mathias Bouet

graduated as an architect from the Faculty of Architecture La Cambre Horta of ULB in 2016 with a thesis on roundabouts. He works at the Brussels-based office V+.

Arnaud De Sutter

is an architectural engineer (Ghent University, 2020). During his studies he interned at Bovenbouw Architectuur and 360 Architecten. He has been working for Architecten Achtergael since 2020. He has published in *A+* and *De Witte Raaf*.

Élodie Degavre

is an architect. She teaches at the Faculty of Architecture La Cambre Horta of ULB. She was a project manager for ten years at Bureau V+ and currently works with the collective Grue.

Daniel Delgoffe

is an architect. He is a co-founder of Atelier d'Architecture Daniel Delgoffe (AAdd), which mainly focuses on public projects. He recently co-founded 'Atelier Made'. He teaches at the Faculty of Architecture of the University of Liège.

Léone Drapeaud

graduated as an architect from the Faculty of Architecture La Cambre Horta of ULB. A member of the research collective Traumnovelle, which curated the Belgian pavilion at the Venice Biennale 2018, she studies the interactions between gender and space. She has worked in several offices in Brussels and China. She currently works in Paris.

Marc Dubois

is an architectural critic who until 2015 was a senior lecturer in the Faculty of Architecture of KU Leuven. In 2021 he received the International Honorary Fellows Award from the Royal Institute of British Architects (RIBA) for his contribution to architecture.

François Gena

is an architect. He graduated from the Faculty of Architecture of the University of Liège in 2016. He combines his practice with writing and teaching within the same faculty.

Véronique Patteeuw

is associate professor at the École Nationale Supérieure d'Architecture et du Paysage de Lille and visiting professor at EPFL Lausanne and KU Leuven. She is the academic editor of *OASE, Journal for Architecture*. She recently co-edited *Modernities* (2021) and *Critical Regionalism Revisited* (2019).

Sven Sterken

obtained both a master's in architectural engineering and a PhD from Ghent University. He is currently an associate professor at the Faculty of Architecture of KU Leuven. His research focuses primarily on how architecture serves the territorial strategies of commercial, religious and political organizations.

Bart Tritsmans

teaches at the University of Antwerp. In 2014 he obtained a PhD in history (University of Antwerp) and architectural engineering (Vrije Universiteit Brussel). His research focuses on the historical evolution of urban green spaces. He is a former head of exhibitions at the Flanders Architecture Institute.

Pieter T'Jonck

is an architect. He writes on architecture, the visual arts and the performing arts for several Belgian and foreign newspapers and magazines. He works for the radio station Klara and was editor-in-chief of *A+* in 2017.

Hera Van Sande

graduated as an architectural engineer from Ghent University in 1991. In 2008 she completed her PhD on Kunio Maekawa (JP). She is currently the artistic director of Archipel vzw. She teaches at Vrije Universiteit Brussel and KU Leuven. She has been a partner at Juno Architects since 2014. In 2020 Juno Architects entered into a partnership with MOPurbandesign under the name MOP+JUNO.

Cécile Vandernoort

is an architect, visual artist and journalist specializing in the field of architecture. She is interested in the space of the city and in landscape as the space of the page. Since 2011 she has taught at the LOCI Faculty of Architecture of UCLouvain (Brussels and Tournai sites).

A+ Architecture in Belgium Bimonthly bilingual magazine, ISSN 1375-5072, Volume 49 (2022) N2**Editorial team**

Editor-in-chief
Lisa De Visscher
Deputy editor-in-chief
Eline Dehullu
Production coordinator
Grégoire Maus
Translations
Eva Van Walle (Dutch)
Alain Kinsella (French)
Patrick Lennon (English)
Antoon Wouters (Product News)
Copy-writing
Charlotte Bonduel (Dutch)
Copy-editing and proofreading
controltaaldelete.be (Dutch)
Benoît Francès (French)
Patrick Lennon (English)
Graphic design
Kritis & Kritis
Typeface
Rhymes, Prestige Elite
Printing
Die Keure, Bruges
Cover image
Maniera, Silversquare, Brussels
© Jeroen Verrecht
Content page image
List - Piovenefabi, Project Proximus, Brussels, 2022

Artistic committee

Gilles Debrun
Pauline Fockede
Nicolas Hemeleers
Kelly Hendriks
Véronique Patteeuw
Hera Van Sande
Guillaume Vanneste
Ward Verbakel
Editorial address
Ernest Allardstraat 21/3
1000 Brussels
redactie@a-plus.be
www.a-plus.be

A+ is a publication of CIAUD/ICASD Information Centre for Architecture, Urbanism and Design.

Publisher

Philémon Wachtelaer
Ernest Allardstraat 21/3
1000 Brussels

Copyright CIAUD/ICASD

Articles are the sole responsibility of the authors. All rights of reproduction, translation and adaptation (even partial) reserved for all countries.

**Board of directors
CIAUD/ICASD**

Chair
Philémon Wachtelaer
Vice-chair
Anne Sophie Nottebaert
Secretary
Geert De Groote
Members
Olivier Bastin
Oana Bogdan
Petra Decouttere
Paul Dujardin
Ruben Goots
Nicolas Hemeleers
Stéphanie Lorfèvre
Benoît Moritz
Isabelle Vanhoonacker
Office management
Deborah Schwarzbaum
office@a-plus.be
Exhibitions and lectures
Lara Molino
Communication
Louise Van Laethem
Advertising management
Rita Minissi
rita.minissi@mima.be
+32 497 500 292
Marketing manager
Vince Mortier
abonnement@a-plus.be

Advertisers

ARCHITECT@
WORK
BEFIMMO
BEGA
DELABIE
FEBE AWARD
FEBEFLOOR
FINSTRAL
GEBERIT
GIRA
JUNG
KORATON
KREON
MODULYSS
NEOLITH
NTGRATE
PREFA
RENSON
VENTILATION
REYNAERS
SAINT GOBAIN
GYPROC
SIMONSWERK
STO
STONE
STÜV
UNILIN PANELS
VELUX
VIESSMANN
VOLA

Een paard van Troje voor de Noordwijk

EN For the realization of a second new office building for the Flemish Government (in addition to the Herman Teirlinck building on the Tour & Taxis site), the choice fell on the vacant WTC towers near Brussels North Station. As such, history is repeating itself: in the 1960s already, this complex was also supposed to smuggle new life into the Northern Quarter like a Trojan horse. This time, however, the level of urban ambition is considerably higher, in part due to the impetus provided by the Flemish and Brussels Government Architects. Third time lucky for the Brussels Northern Quarter?

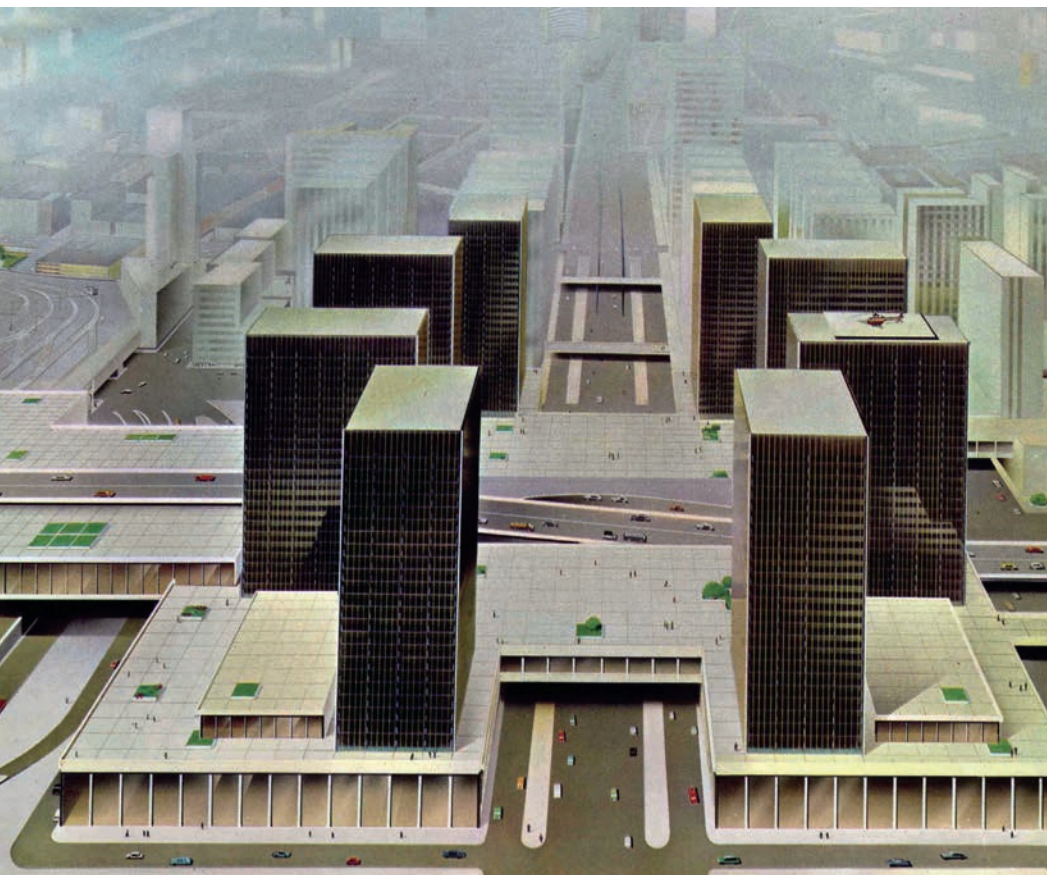
Voor de realisatie van een tweede nieuw kantoorgebouw voor de Vlaamse overheid (naast het Herman Teirlinck-gebouw op de site van Thurn & Taxis) viel de keuze op de vacante WTC-torens bij het Brusselse Noordstation. Hiermee herhaalt zich de geschiedenis: ook in de jaren 1960 moest dit complex als een paard van Troje nieuw leven in de Noordwijk smokkelen. Dit keer ligt het stedelijk ambitieniveau, mede onder impuls van de Vlaamse en Brusselse bouwmeesters, echter aanzienlijk hoger. Derde keer goede keer voor de Brusselse Noordwijk?

Sven Sterken

↓ ↘

WTC, conceptschets, ca. 1969. In het kader van een radicale moderniseringspolitiek plande men in de jaren 1960 een moderne zakenwijk in Brussel: de Manhattan-wijk. Oorspronkelijk was het plan om een complex te bouwen met acht torens op een kruising van twee stadsautosnelwegen.

In de jaren 1970 werden in de noordwesthoek de twee torens van WTC 1 en 2 geopend. In het zuidwesten werd in de jaren 1980 de toren van WTC 3 gebouwd. WTC 4 werd nooit gebouwd; de vier andere torens pas twintig jaar later.

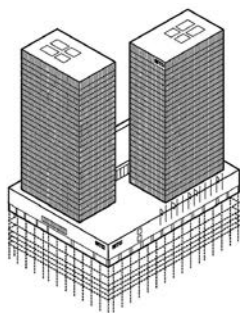
© Bron: Jaarverslag CDP 1969 (collectie van de auteur)

Met het aflopen van verschillende huurcontracten in de Brusselse Noordwijk in zicht, besliste Het Facilitair Bedrijf van de Vlaamse overheid om de ambtenaren te concentreren in drie centra: het Consciencegebouw, het Herman Teirlinckgebouw en een nieuw gebouw in de Noordwijk. Onder impuls van de Vlaamse Bouwmeester werd het ambitieniveau opgeschroefd: hoe kon deze financiële en ruimtelijke reorganisatie ook een meerwaarde betekenen voor Brussel, en een voorbeeld stellen inzake duurzaamheid?

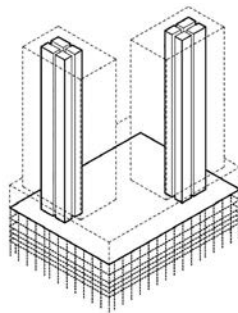
Van een nieuw monofunctioneel kantoorgebouw in de Noordwijk kon daardoor geen sprake meer zijn. Stedenbouwkundig gezien brengt dat model immers een pervers mechanisme op gang: monofunctionele wijken werken namelijk leegstand in de hand. De typische wegwerparchitectuur, bedacht in functie van de afschrijvingstermijn, moest ook op de schop: circulariteit (zowel in ontwerp, bouw als gebruik), energiezuinigheid, flexibiliteit enzovoort werden de nieuwe ordewoorden. Ten slotte werd ook volop ingezet op het 'Nieuwe Werken': resultaatgericht, maximaal digitaal en flexibel in ruimte en tijd. Het kantoor moest een plek worden om

samen te werken, in constellaties die voortdurend wisselen. Dat alles leidde tot het concept van het 'verzamelgebouw,' met een divers, multifunctioneel programma dat het maai-veld activeert en zo stedelijkheid genereert.

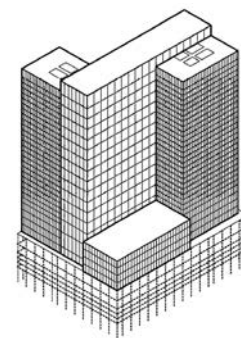
Na een biedronde viel de keuze op de (toen vacante) WTC-torens. Dit was een herhaling van de geschiedenis: ook in de jaren 1960 moest dit complex als het paard van Troje nieuw leven in de Noordwijk smokkelen.¹ In het kader van een radicale moderniseringspolitiek plande Groupe Structures daar namelijk een moderne zakenwijk. Het World Trade Center van Charly De Pauw (initieel elders voorzien) moest daarbij dienen als politiek en commercieel vliegwiel, maar de oliecrisis van 1973 gooide roet in het eten: WTC 1 werd een ordinaire kantoor-toren, terwijl de (federale) overheid te hulp snelde via een langetermijnhuurcontract voor WTC 2 en 3 (WTC 4 werd nooit gebouwd; vier andere torens pas twintig jaar later). De Noordwijk kwam uiteindelijk in de jaren 90 enigszins tot leven nadat de toen pas gecreëerde Vlaamse overheid besliste er haar kantoren te clusteren. Opnieuw dekte een overheid dus het risico van de ontwikkelaar, terwijl een

1972

2020

2023

© Bron: Jaarverslag CDP 1969 (collectie van de auteur)

select kransje van architectenbureaus (met Jaspers-Eyers en Atelier de Genval op kop) het ene generieke kantoorgebouw na het andere afleverde. De impact was desastreus, en de remedie haast komisch: met een paar bomen en wat kunst werd vergeefs gepoogd de Albert II-Laan prestige te geven. Dertig jaar later zijn deze kantoorgebouwen letterlijk (fiscaal) afgeschreven; de Vlaamse overheid schrijft ze nu ook typologisch af, vanuit een besef dat ze wat goed te maken heeft in de Noordwijk.

Zin

Met 110.000 m² gaat het om een van de grootste vastgoedoperaties van de laatste jaren in Brussel. Van de torens blijven enkel de sokkelstructuur en de liftkernen overeind; daartussen wordt een nieuw volume geschoven met 14 dubbelhoge verdiepingen, geflankeerd door twee kleinere torens waar de oorspronkelijke plafondhoogte behouden blijft. Doordat de vloerplaten in het nieuwe volume om de andere verdieping doorlopen in een dubbelhoge 'expansieruimte', wordt het mengen van functies hier letterlijk genomen: de tussenliggende vloeren huisvesten namelijk appartementen en een hotel. De basisstructuur van het gebouw is ontworpen om identiek te blijven, maar met uitzondering van de structurele vloeren en de gevel zouden alle componenten vlot demonteerbaar moeten zijn om een maximale flexibiliteit te garanderen.

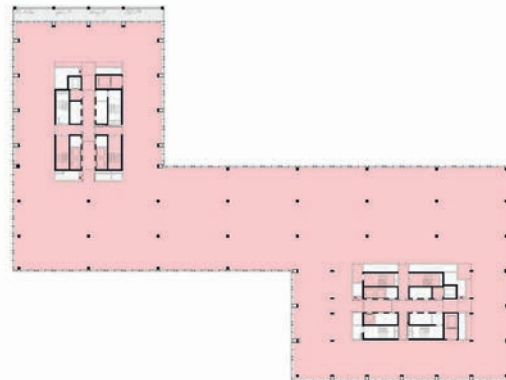
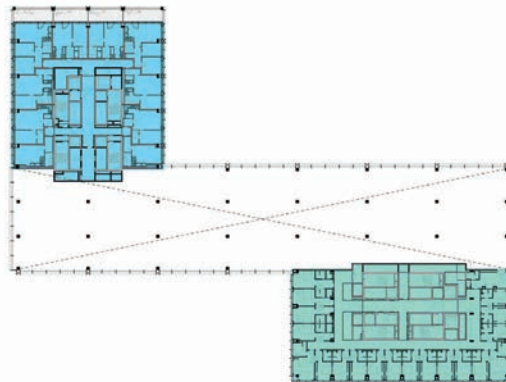
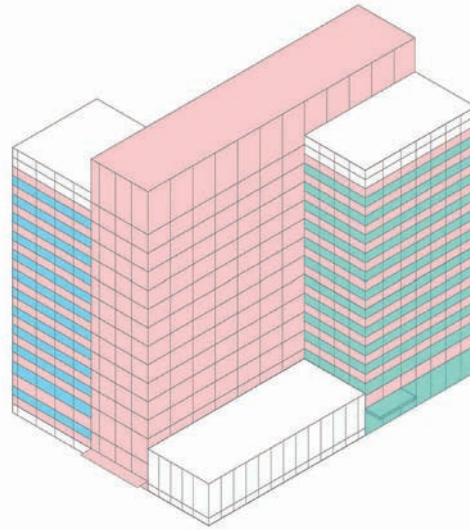
De intentie is om 75.000 m² kantoorruimte te realiseren in het deel dat door het leven zal gaan als Marie-Elisabeth Belpairegebouw, wat betekent dat er maar voor 2.400 van de 4.750 betrokken ambtenaren effectief plaats is. In de toren aan de Albert II-Laan komen 240 hotelkamers, en 127 huurappartementen in de toren aan de kant van het Maximiliaanpark. Met 13 procent van de oppervlakte blijft het aandeel woningen dus eerder laag, en daardoor kwetsbaar. Het 'neutrale' concept van het gebouw houdt het risico in dat op termijn de (meest winstgevende) kantoorfunctie toch de overhand haalt.

Naast zaken als zonnewering met fotovoltatische cellen, KWO-systemen en een speciale app om het individuele energieverbruik te rationaliseren, staat circulariteit centraal, zowel bij de bouw als bij het gebruik. Door het hergebruik van de ondergrondse verdiepingen, de kernen en de fundering werd veel van de bouwmassa gerecupereerd, terwijl een minutieuze inventarisering van het afbraakmateriaal toeliet om, bijvoorbeeld, de akoestische isolatie deels te hergebruiken in een Brusselse school. Alle nieuwe materialen (zoals beglazing en aluminium ramen, draagstructuren van de vloer en nieuwe vloeren en ook wanden, bepleistering en vloerbekleding) zouden C2C-gecertificeerd zijn, terwijl voor het beton gebruikgemaakt wordt van gerecycleerde granulaten.

Als de claims kloppen dat 97 procent van de nieuwe materialen hieraan voldoet en 30.000 ton ontmanteld materiaal wordt hergebruikt in het nieuwe beton, heeft een toepassing op deze schaal niet alleen een belangrijke voorbeeldfunctie

↓
Het algemeen concept van Zin, een ontwerp van 51N4E – Jaspers-Eyers – l'Auc: centraal (in roze)

de kantoorvloeren; in blauw de appartementen; in groen de hotelverdiepingen.

Architect
51N4E – Jaspers-Eyers –
l'AUC

Website
51N4E.com
laucparis.com
jaspers-eyers.be

Project name
Zin

Location
Brussels

Programme
Mixed use: apartments,
offices, hotel, retail,
sports infrastructure,
public (green) space,
etc.

Procedure
Competition launched in
collaboration with
the Flemish Government
Architect

Client
Befimmo

Landscape architect
Plant en Houtgoed

Structural engineering
Bureau Greisch

Service engineering
VK Engineering

Building physics
VS-a (façade)

Acoustics
De Fonseca

Sustainability
Drees & Sommer

Completion
2023

Total floor area
115,000 m²

Budget
N/a

maar ook een reëel effect. Voorts zal de biomassa van het gft-afval gebruikt worden om energie op te wekken, en zou meer dan de helft van het verbruikte water gerecupereerd worden. Volgens de GRO-duurzaamheidsmeter van de Vlaamse overheid behaalt het gebouw zo het resultaat 'uitstekend'; het zou met een E-peil van 15 zelfs het meest duurzame van alle gebouwen van de Vlaamse overheid worden. Daarnaast leidt de hele operatie ook tot een behoorlijke efficiëntiewinst: het centraliseren van verschillende entiteiten en diensten in één gebouw levert een kostenbesparing op ten opzichte van de huidige huisvesting van zowat 8 miljoen euro per jaar.

Maar meer nog dan in deze technische en financiële aspecten, zit de mogelijke meerwaarde van dit project in zijn stedenbouwkundige ambities: de vooropgestelde combinatie van werken, wonen en ontspanning leidt in de sokkel bijvoorbeeld tot verschillende inkompartijen ('adressen'), terwijl de grote serre op de begane grond publiek toegankelijk zou zijn. Een dergelijke programmatische densiteit kan ook werkelijk een structurerende impact hebben op de omgeving. 'Zin' werd hiervoor in 2019 alvast onderscheiden door be.exemplary (een initiatief van de Brusselse overheid dat duurzame projecten bekroont) als "een inspirerend programma voor een terugkeer naar een echt kosmopolitisch project in Brussel".²

Risico

Projecten als Zin lijken een paradigmawisseling te suggereren in Brussel. Er groeit een besef dat het vermeende antistedelijke karakter van het kantoorpatrimonium uit de jaren 60 (met zijn focus op autobereikbaarheid en gebrekkige relatie met het openbaar domein) al bij al relatief makkelijk kan worden aangepakt. Dat wordt ook duidelijk in andere projecten zoals Multi (de vroegere Philipstoren), het Manhattan Centre en CityZen/Oxy (het vroegere Muntcentrum). Daarnaast zien we bij een aantal private ontwikkelaars een groeiende, reële

bekommernis om architecturale kwaliteit, stedelijke context, circulariteit, duurzaamheid en ecologie. Opvallend daarbij is dat alleen het Manhattan een monofunctioneel kantoorgebouw is gebleven; Multi doet een markante geste naar het openbaar domein, terwijl CityZen/Oxy ook een hotel en 120 appartementen bevat. Door zijn schaal en ambitie tilt Zin deze intenties naar een hoger niveau.

Betekent dit dat de bouwpromotoren plots het licht hebben gezien? Mogelijk, maar in elk geval niet zonder de aanjagende rol van de betrokken overheden. De Vlaamse Bouwmeester speelde een belangrijke rol in het voortraject, en bestelde bijvoorbeeld een uitvoerige studie over de toekomst van de Noordwijk en de mogelijke rol daarin van het Ferrarisgebouw (het enige kantoorgebouw in de Noordwijk in eigendom van de Vlaamse overheid). Beide studies hielpen om de ambities scherp te stellen, waarna Het Facilitair Bedrijf het Team Vlaams Bouwmeester betrok bij de opdrachtformulering en de beoordeling van de offertes. De Brusselse Bouwmeester ging bewust zijn boekje te buiten door de (private) projectontwikkelaar Befimmo te overhalen om ook een andere kapitein op het schip toe te laten naast Jaspers-Eyers, via een wedstrijd. Die formule bewees in Brussel al vaker zijn nut als glijmiddel voor de inventiviteit, creativiteit en kwaliteit. De erg korte tijdspanne en het gedeelde ereloon vormden dan wel een behoorlijke drempel voor kleinere bureaus, maar het manoeuvre miste zijn effect niet: het oorspronkelijke voorstel werd vervangen door een veel ambitieuzer opzet naar ontwerp van 51N4E en l'Auc, waardoor deze procedure kan gelden als een wake-upcall voor de gevestigde orde.

Een paar honderd meter verderop blijft het echter business as usual: de Zin-partners (Jaspers-Eyers, Befimmo) vervingen er het Boudewijngebouw door Quatuor, een klassiek, monofunctioneel kantoorgebouw van 60.000 m² dat ondanks zijn 'publiek toegankelijke' binnentuin op geen

↓
Activering van het maaiveld door een grote mix van functies en toegangen.

↓
Principe van de dubbelhoge verdieping, en de afwisseling tussen kantoorlagen en appartementen/hotelskamers.

enkele manier meerwaarde biedt voor zijn strategische locatie. Het project doet daardoor nu al wat voorbijgestreefd aan. Hetzelfde team stond ook op het punt de ontbrekende vierde WTC-kantoorstoren te realiseren, maar dat project werd begin 2021 stopgezet nadat gebleken was dat de interesse ervoor was opgedroogd – een duidelijk teken aan de wand dat de markt niet langer meer-van-hetzelfde wil. Daarom is net een nieuwe bouwaanvraag ingediend, met een andere architect, voor een radicaal duurzaam en vernieuwend project. Het is een dappere geste in een onzekere context, want innoveren kost geld: Zin is bijvoorbeeld al veel duurder uitgevallen dan begroot, maar de huurgarantie van de Vlaamse overheid (18 jaar) garandeert nog steeds een flinke winst. Dit systematische afwentelen van het risico op de overheid blijft een

constante in de Noordwijk. Maar misschien kan er dit keer van de nood een deugd worden gemaakt, en kan de Vlaamse overheid, via dit radicale voorbeeld en haar kritische massa, effectief wegen op de evolutie in de kantoormarkt. Derde keer, goede keer voor de Noordwijk? ▲■●

- 1 De metafoor van het WTC als het paard van Troje werd eerder al gebruikt door de auteur in een paper gepresenteerd op het congres van het European Architectural History Network (EAHN) in Tallinn in 2018 (zie <https://www.eahn2018conference.ee/>), en door Roeland Dudal in 'A glass Trojan Horse', A+, n° 278 (speciaal nummer over Brussel), juli 2019, pp. 85–89.
- 2 beexemplary.brussels/zin

In samenwerking met **BWMSTR**
Team
Vlaams
Bouwmeester

→
De vooropgestelde combinatie van werken, wonen en ontspanning leidt in de sokkel tot verschillende inkompartijen ('adressen'), terwijl de grote serre op de begane grond publiek toegankelijk zou zijn.

Abonneer je op A+!

A+ Classic

€ 99 (incl. btw)

**A+ Student/
Intern**

€ 59 (incl. btw)

A+ More

€ 250 (incl. btw)

A+ Corporate vanaf **€ 250** (incl. btw)

**5 nummers
&
1 speciale
uitgave
per jaar**

**1 standaard abonnement +
duotickets voor lezingen,
tentoonstellingen,
vip-events en vernissages + toegang
tot ons tijdschriftenarchief**

**Packagedeal met meerdere
abonnementen
meer info op a-plus.be**

296

Small escapes

Verschijningsdatum: 18.04.2022

In dit nummer publiceert *A+* kleinschalige projecten met een speciale focus op de eigen (tweede) woning van de architect. Kleine refuges, terugtrekplekken, cabanons voor vrije tijd die ontworpen zijn in een zoektocht naar traagheid, lichtheid, vrijheid en bovenal experiment. Met projecten van Tom Thys, Vers.a, Bovenbouw, Central en een eigen bijdrage van Wim Cuyvers.

→ Bovenbouw, Weekend House, Bazel, 2020

© Stijn Bollaert

A+297 Architecture of Energy
Augustus – september 2022

A+ onderzoekt hoe de energiezuinige stad er vandaag uitziet en welke impact dit heeft op de architectuur, zowel technisch als esthetisch.

A+298 At Your Service
Oktober – november 2022

In dit nummer onderzoekt *A+* de typologie van de dienstbare architectuur en publiceert projecten die deze sector opnieuw op de kaart zetten, zoals gemeentehuizen, brandweerkazernes, politiekantoren of postgebouwen.

A+299 Quality Matters
SPECIAL December 2022 – januari 2023

A+ publiceert een breed scala aan gerealiseerde projecten van de afgelopen jaren, onderzoekt aan de hand hiervan hoe het beleid de motor is van architectuurkwaliteit en welke veranderingen nodig zijn om deze te behouden en te laten groeien.

Beste architect, laat ons weten wat u bouwt!

De redactie van *A+* krijgt graag een overzicht van de recentste, kwalitatieve projecten die in België gerealiseerd worden. **Hebt u de afgelopen twee jaar een project afgerond? Laat het ons weten!**
Surf naar a-plus.be/nl/dien-een-project-in.